KVINDEN OG SAMFUNDET

Dansk Kvindesamfunds Formaal er at arbejde for **Kvinders politiske Valgret og Valgbarhed** samt at virke til Fremme for Kvindernes almene Udvikling, for deres Uddannelse til selvstændigt Erhverv og for at forbedre deres Stilling i Familie, Samfund og Stat . . . . . .

SOM NUTIDS KVINDE SAA FREMTIDS SLÆGT · DRONNING MARGRETHE ·

UDG. AF DANSK KVINDE-SAMFUND

26. Aarg.	15. Januar 1910.	Nr. 1.

„Kvinden og Samfundet".

Et Tilbageblik.

Da det beskedne gule Hæfte med Dronning Margarethes Billede over Aar 1885 begyndte at udkomme, var der vel næppe mange, der troede, at det skulde komme til at opnaa den for et Tidsskrift saa høje Alder, at det kunde fejre sit *fem og tyve Aars* Jubilæum. Og næppe nogen, selv af Kvindebevægelsens mest troskraftige Forkæmpere, turde vel den Gang have forudsagt, at det, inden et fjerdedels Aarhundrede var gaaet til Ende, skulde faa den Opgave at oplære Kvinderne, ikke blot til kommunale Vælgere, men til Kommunalraadsmedlemmets ansvarsfulde Gerning.

Det lille Tidsskrifts Liv er virkelig noget af et Eventyr. Det har været Dansk Kvindesamfunds Kærlighedsbarn og tit ogsaa dets Smertensbarn. Hovedsagelig baaret frem af frivillige Kræfter, har det til Tider sygnet svært hen, saa at man troede, at Døden var nær. Men atter blussede Livskraften op, og en Gang imellem fik det Barn endog Evne til at sige det forløsende Ord i et eller andet vigtigt Tidsspørgsmaal. At det endnu lever, det lille Barn, og tilmed er vokset op til en fuldmoden Kvinde, der begynder at trives, det er i sig selv et Vidunder, vidnende ikke mindre om dets Venners Offervillighed end om den Sags Berettigelse, som det har baaret frem.

Der var fra første Stund et ærligt, solidt Grundpræg over »Kv. og Sf.«. Det begyndte ikke som saa mange andre journalistiske Foretagender med at raabe op for at tiltrække sig Opmærksomheden, men stilfærdigt og beskedent fremsatte det sine Krav. End ikke under de sværeste økonomiske Trængselstider prøvede det paa at slaa sig op med falsk Reklame. »Kv. og Sf.« har villet virke ved selve sin Sags Retfærdighed, og hvor beskedent det end har maattet fremtræde, savnede det derfor ikke den Vederhæftighed, som altid virker fornemt.

Men det kan ikke nægtes, at de beskedne økonomiske Kaar i meget har sat sit Præg paa Indholdet, og for at bedømme »Kv. og Sf.« ret, maa man fra første Færd tage dette i Betragtning.

Man startede Foretagendet uden Kapital, og for at vinde frem til de mange sattes Abonnementsprisen saa lavt som til 1,25 aarlig for 10 Maanedshæfter paa 30 Sider.

Det viste sig at være et Misgreb. Frivillige Kræfter maatte bære det hele. Den ventede store Udbredelse udeblev, da Kvin-